

Sömürge Piri

Yazımızın önceki bölümlerinde, Babi'lerin İran Şahı Nasiriddin Şah'a düzenlemiş oldukları başarısız suikast terör teşebbüsünden sonra Bahau'llah'ın, Rus Elçisinin himaye ve telaşları sonucunda kesin ölüm cezasından kurtulmuş olduğunu ve Irak'a sürgün edildiğini öğrenmiştik. Bahau'llah ve kardeşi Ezel arasında kopan kavga nedeniyle Osmanlı Devleti, Bahau'llah'ı ailesi ve müritleriyle birlikte Filistin'e sürgün etti. Bahau'llah'ın ölümünden sonra oğlu Abdalbaha Bahailerin yönetimini ele aldı. Abdalbaha da babası gibi Çarlık Rus İmparatorluğuna tamamen bağlıydı ve onlar için sürekli dua ediyordu. Fakat Çarlık yönetimi, Rusya'da Bolşevikler tarafından devrildikten sonra Abdalbaha ve yanındaki Bahailer, korunmasız ve desteksiz kaldılar. Osmanlı Devleti'nin topraklarında ikamet etmeye başladıkları için, bu kez de Osmanlı Devleti için dua etmeye başladılar. Abdalbaha, açıktan Tanrı'ya şöyle yalvarırdı:

“Tanrım seni Rahmani feyizlerin ve gizli teyitlerin ve semedani tevfiklerine ant veririm ki semavi Arşında yüce Osmanlı Devleti'nin Muhammedi hilafetinin yeryüzünde daha güçlü olmasını sağla. Tanrım bu yüce İmparatorluğun topraklarını her türlü afetten ve onun başkentini zorluklardan korusun.” (Kaynak: Mekatib Kitabı C:2, S.312).

Görüldüğü gibi Abdalbaha, Tanrı'dan Osmanlı Devletinin, sürekli koruma altında olmasını talep etmiştir. Bunlardan daha üstünü de, Osmanlı Devletini, Hz. Muhammed' in hilafeti saymaktaydı. Açıkça Osmanlıların, İslam Peygamberinin halefleri ve halifeleri olduklarını ilan ederek o devletin semavi (İlahi) bir devlet olduğuna yönelik inanç taşıdığını aşikar beyan etmiştir!

Abdalbaha, Osmanlıların hem yeryüzünde ve hem gökte İlahi Arşta devamını arzu etmiştir. Ancak bizler, yazıda geçen “Osmanlı hükümetinin ilahi Arşta tespit olmasının” ne anlama geldiğini bilmiyoruz! Belki de Abdalbaha, Tanrı'dan Osmanlıların gökte ve melekler üzerinde de hakimiyetini istemiştir!

Abdalbaha'nın duasında ilgi çeken konu şudur ki onun söylediklerinden İslam Peygamberinin sonsuzluğuna dair bir ikrar görülmektedir! Çünkü O, Peygamberin halefi olan Osmanlı İmparatorluğunun ebedi yüceliğini ve daha çok güçlenmesini Tanrı'dan isterken aslında İslam dininin ebedi olmasını istemektedir.

Abdulbaha'nın duasının devamı daha da ilginçtir :

“Ey Tanrım! Osmanlı Hükümeti’ ni kendi kehfinde (mağara) muhafaza ve himaye et ve kendi inayet gözlerinle koruyucu ol ve o hükümeti şafakat gözüyle himaye et. Çünkü Osmanlı Hükümeti nurlu kubbeyi korumaktadır ve Sina Vadisini kendi penahında tutmuştur ve Bahailerin başı üzerinde kendi koruyucu gölgesini açmıştır. Şüphesiz sen istediğini yaparsın ve Sen büyük güç sahibisin” (Kaynak: Mekatib Kitabı C:2, S.312 ve devamı).

Abdulbaha' nın duasında ve Tanrı' ya yürekten yakarışında şu cümleler dikkati çekmektedir:

“ve Osmanlı Hükümeti Bahailerin başı üzerinde kendi koruyucu gölgesini açmıştır”

Biz kaç sayfa sonra Şevki Efendi' den Osmanlı Devleti hakkında kendi büyük babası Abdulbaha' nın bu dediklerine tamamen zıt ve karşı sözleri size sunacağız.

Abdulbaha, Osmanlı askerleri ve ordusunun galibiyetini Allah' dan dilemiştir ve Tanrı' ya yalvararak Osmanlı Hükümeti' nin büyümesi, korunması ve onun adalet saçan gölgesini Osmanlı topraklarının tümünde devamı için talep duasında bulunmuştur. Şimdi onun duasının devamına dikkat edelim:

“Ey Tanrım! Bu Hükümetin kurmuş olduğu adalet çadırının bağları bu geniş toprağın her yerini sarmıştır. Seni mukaddes feyzin ve seçilmiş fazlına ant veririm ki bu hükümeti onayla. Bu Hükümetin adalet parıltısı bütün abat nurlu topraklarda görülmektedir ... Tanrım Osmanlı İmparatorluğu'nun yüce ordusu ve sancağını onayla ve bu hükümetin emirlerini nafiz et bu hükümetin himayecilerine yardımcı ol bu hükümette korunması gereken her şeyi muhafaza et. Bu İmparatorluğun şöhretini ve hoş adını yaygın et. Onların sancaklarını yüce et... Ey Kadir Tanrım, benim bu isteklerimi yaradan melekutunda olan kendi kuvvetinle gerçekleştir şüphesiz sen kendi gücünü istediğin kimseye verebilirsin sen kadirsin” (Abdulbaha Mekatib kitabı C.2S:313).

Yukarıdaki duanın cümlelerine özenle dikkat edersek, Abdalbaha' nın Osmanlı Hükümeti'ne hangi seviyede teslim olarak kulluk yaptığı belli olur. Başka önemli bir nokta da şudur ki Abdalbaha, Osmanlı Devleti zamanında kendisini sürekli olarak müslüman biri gibi tanıttırırdı. Hatta Filistin toprakları İngilizler tarafından işgal olduğu süre içinde de Abdalbaha yine kendisini bir Müslümanmış gibi tanıtmaktaydı. Babilik ve Bahailikte cemaat namazının haram olmasına rağmen Abdalbaha, müslümanların cemaat namazlarına katılırdı ve hatta cemaat namazlarında, cemaat imamı olarak rol oynayarak; halka namaz kıldırırdı. Örnek için aşağıdaki yazılı kaynağa dikkat ediniz:

“HZ. ABDÜLBAHA BU DÜNYADAKİ HAYATININ SON GÜNÜNE KADAR ÇOCUKLUK GÜNLERİNDEN BERİ ALIŞAGELDİĞİ ŞEKİLCE...., BABASININ EMRİNİN HİZMETİNDE İFA ETTİĞİ GÖREVLERİ YÜRÜTMEME DEVAM ETTİ. SUUDUNDAN ÖNCEKİ CUMA GÜNÜ, DERİN BİTAPLIĞINA RAĞMEN, CAMİDE CUMA NAMAZINA KATILDI; “
(Kaynak: Bahai Dini Birinci Yüzyılı S:198)

Başka bir yazılı delil:

“Lakabı bedii olan büyük mirza hazretleri .. hicri 1286 senesinde Akka'ya girdiği zaman kimseyi tanımiyordu. Gün batımı sırasında bir camiye rast geldi, orada İran'lı bir cemaati gördü; derhal Hz. Gusn-u Azam (Abdalbaha) nın namaz imameti için hazırlık yaptığını ve ashabin o hazrete iktida etmesini farkettiler o halde tam bir şaafle bir kağıt üzerine şöyle yazdı : ibnullaha iktida ediyorum....” (Kaynak : Rahigi Mahtum kitabı S. 767 yazarı : İşrak Haveri)

CASUSULUK SANIKLIĞI VE SABIKASI :

Abdalbaha, her ne kadar sahte iddialar ve hilebazlıkla Osmanlı Hükümeti görevlilerine yaklaşmak istemişse de başarılı olamamıştır. Filistin Bölgesinde bulunan Osmanlı Devleti kuvvetlerinin baş komutanı Cemal Paşa'nın, istihbarat raporları ışığında Abdalbaha'ya yönelik çok güçlü kuşkuları vardı ve Abdalbaha'ya bir hain ve suçlu gözüyle bakmaktaydı. Bu konuyla ilgili Abdalbaha' nın kendi kaleminden çıkmış olan ve Cemal Paşa ile yaşadığı maceranın yazısına bakalım:

“Cemal Paşa, Akka şehrine varınca, benimle görüşmek için beni çağırttırdı. Ben eşeğime binerek onun evine doğru hareket ettim. Cemal Paşa, beni görünce karşılayarak kendi yanında oturttu ve hemen şöyle konuştu:

- “Sen din fesadçısısin ve bu suçundan dolayı İran Devleti, seni buraya sürgün etmiştir.”

“Ben (Abdulbaha) kendi kendime düşündüm ki bu (Cemal Paşa) Türk'tür ve bu yüzden onu susturmak için ona komik ve hakaret edici bir cevap vermem gerekir ...” (Kaynak: Esrarul Asar, C: 3, Sayfa 42 yazar: Fazil Mazenderani).

Peki neden Osmanlı Devleti Görevlilerinin, Bahailer hakkında iyi bakış ve kanaatleri yokmuş? Bu konuda yardımcı olacak, aşağıdaki yazılı kaynaklara bakalım:

“ve yabancı devletlerin memurları gibi hırs sahibi olan bazıları ileriye göremediklerinden, O'nun (Bahauallah) desteğini ve yardımlarını kendi kişisel emelleri için kazanmak istediler, fakat o hiç tereddütsüz bu emelleri şiddetle kınadı.” (Kaynak: Bahai Dini Birinci Yüzyılı, Sayfa: 88).

Yukarıdaki cümlede Şevki Efendi, yabancı ülkelerin memurları ile temasta olduklarını itiraf etmekle beraber güya onların kişisel çıkarlarına karşı çıktıklarını iddia ederek kendince mevcut durumunu gizlemeye çalışmaktadır. Oysa biraz zeka sahibi herkes bilir ki bölge için planları olan her ülke, amaçlarına ulaştıracak kullanılmaya uygun kişi ve grupları bularak kullanabilecekleri kadar verimli kullanmaya bakarlar.

Şevki Efendi'nin, burada ki:

“yabancı ülke memurları, onun desteğini ve yardımlarını kendi kişisel emelleri için kazanmak istediler” ifadesi: Komik, anlamsız ve gerçeği gizlemekten ibarettir. Öncelikle yabancı ülke memurları, kendi ülkelerinin çıkarları için çalışırlar. Kaldı ki Bahauallah, onları kişisel amaçlarına nasıl ulaştırıyordu? Yoksa Bahauallah bu yazısı ile yabancı memurların kişisel amaçları için değil de bunun dışında onların ülke çıkarları konusundaki görevlerine mi cevap ve yardım ettiğini anlatmak istiyordu? Bahailer tarafından yazılmış olan yukarıdaki yazılı kaynağın devamında, aşağıda görüleceği gibi bizim bu sorularımıza tüm yönleri ile daha iyi aydınlatan cevaplar verilmekte:

“O sıralarda İngiliz hükümetinin Bağdat’taki temsilcisi Baş Konsolos Albay Sir Arnold Burrows Kemball da Hz.Bahauallah’ın makamının farkındaydı. O’nunla dostça yazışmalara girdi ve Hz.Bahauallah’ın Bizzat ifade ettiği gibi, İngiltere vatandaşlığını ve İngiltere Devletinin himayesini teklif etti, ziyaretinde bulundu ve arzu ettiği herhangi bir haberi Kraliçe Victoria’ya iletmeyi üstlendi. Hatta O’nun ikâmetgahını Hindistan’a veya istediği başka bir yere nakletmeye hazır bulunduğunu da arz etti. Türk Sultanının ülkesinde kalmayı tercih eden Hz.Bahauallah bu teklifi reddetti.” (Kaynak: Bahai Dini Birinci Yüzyılı, Sayfa: 88 vd.).

Şevki Efendi’nin kitabındaki bu yazılardan şu sonuçlar alınabilir:

- 1- Bağdat’da ki İngiliz Başkonsolosu Bahauallah’ın makamını fark ediyor.
- 2- Başkonsolos, fark ettiği bu gerçek yüzünden (her halde tamamen manevi ve ilahi bir rütbe hissetmiştir!) Bahauallah’la dostça yazışmalara girerek ona mektup yazıyor.
- 3- Sayın İngiliz Başkonsolosu, Bahauallah’a İngiltere’nin resmi himayesini kabul etmesini rica ediyor.
- 4- Bu istek ve teklifin anlamı: İngiltere Devletinin, Bahauallah’ı tamamen İngiliz Devletinin koruma altına aldığı anlamındadır. Dikkat edelim ki sadece İngiltere vatandaşlığı söz konusu değil. İngiliz Başkonsolosu, devletinin himaye etme amacının asıl maksat olduğunu vurgulamaktadır.
- 5- İngiltere Başkonsolosu, Bahauallah’ı ziyaretinde, Bahauallah’ın taleplerini, sömürgeci İngiliz Devletinin kraliçesine iletmeyi üstlendi. Burada İngilizlerin Bahauallah’a verdikleri önemin, onunla kurmuş oldukları irtibatı, devlet protokolünün üst seviyelerinde doğrudan İngiltere Kraliçesi’ni nezdinde sürdürmeleridir.
- 6- İngiliz Başkonsolosu, Bahauallah’a, ikametgahını İngiltere’ nin kontrolündeki bir bölge, mesela Hindistan’a (ancak İngiltere değil) veya istediği başka bir yere nakletmeye hazır bulunduğunu teklif etti.
- 7- Bahauallah, bu sözde tekliflerin hiçbirini kabul etmiyor ve Osmanlı ülkesinde kalmayı tercih ediyor.

Ama sonraları Abdulbaha'nın İngiliz'lerle açık ve gizli irtibatı ortaya çıkınca İngilizlerin Bahauallah'a bu teklifleri ve Bahauallah'ın bu teklifleri reddetmesi hikmeti ortaya çıkmıştır. Bildiğimiz gibi Bahauallah, İran Devlet Başkanı Nasiriddin Şah'a düzenlenmiş olan suikast terör olayında ölüm cezasına mahkum olmuştu. Fakat Çarlığının korunması altında ölüm cezasından kurtulmuştu. Bu yüzden Bahauallah, Rusya'nın bu açık koruması karşılığında onların siyasi rakibi olan İngilizler'e taraf görünmek istemezdi. Yalnız Bahauallah'ın oğlu Abdulbaha'nın naklettiğine göre Bahauallah, İngilizler'in gelecekte kendisini himaye etmelerine ortam sağlamak amacı ile İngiltere hükümeti için birkaç dini yazı kaleme alıyor. Abdulbaha kendi "Mekatib" (Mektuplar) kitabında şöyle yazıyor:

"Mübarek elvahda yüce İngiltere devletinin adaleti ve iyiniyetli siyaset göttükleri defalarca dile getirilmiştir. Fakat şimdi bu konu daha açık aleniye kavuşmuştur. Aslında bu ülke (Filistin'in İngiltere tarafından işgali kastedilmektedir) halkı, şiddetli hasarlardan sonra rahatlık ve feraha kavuşmuş oldular" (Kaynak: Mekatib cilt, 3; sayfa 346)

Biz, gerçekten sözü geçen Levihlerin yazılmış olduğunu ve kutsal gökten indirilmiş (!!?) olup olmadığını bilmiyoruz, fakat bunu biliyoruz ki: Abdulbaha, bu sözleri ortaya attığı zaman Çarlık Rusya İmparatorluğu yok olmuştu ve o yıllarda Osmanlı toprağı olan Filistin ise İngiliz Devleti tarafından işgal edilmişti. Abdulbaha'nın bu sözleri büyük ihtimalle İngilizler'in zaferi ardından söylenmiştir. Başka deyişle bu sözler bir olayın, öncesinde değil olaydan sonra yapılmış fakat tahmin edilmiş havası verilmek istenmiştir. Zira Abdulbaha, İngiltere'nin Filistin bölgesini işgalinde başarılı olduktan sonra, yukarıdaki sözleri Bahauallah'ın sanki olaylardan çok daha öncesinden söylemiş gibi yansıtmaya çalışmıştır. Yazıya bakıldığında ise Abulbaha'nın bahsetmekte olduğu Bahauallah levhalarından hiçbir alıntı yapmamıştır. Bu yüzden söz konusu yazının açık bir şekilde İngiltere'nin Filistin topraklarının işgalinin başarılı olmasından sonra yazılmış olma olasılığı daha da kuvvetlenmektedir.

Bahauallah'ın ***"İngiltere İmparatorluğu adildir", "iyi niyetli siyasetçilerdir" "gelecekteki olaylardan belli olur"*** gibi yukarıdaki sözleri ile Şevki Efendi'nin söylediklerini yan yana koyduğumuzda, şöyle bir sonuç çıkmaktadır:

Her ne kadar hırs sahibi olan yabancı devletlerin memurları Bahauallah'ın desteğini kendi kişisel emelleri için kazanamamış olsalar da Abdulbaha, kendi maksatları için bu destekten çokça faydalanmıştır. Elbette burada şunu da hatırlatalım ki yalnız hırs sahibi ve çıkarıcı İngiliz siyasetçileri değil, Fransız siyasetçileri de Hz. Bahauallah'ın yüce makamını (!) keşfetmişlerdi ve onun desteğinden kendi ülkelerindeki siyasi ve maddi gelecekleri için bir fırsat olarak görüyorlardı. Bu konuda "Kevakib'el Durriyeh" kitabında Cilt.1, sayfa 380 da şöyle yazmışlardır:

"Fransa konsolos yardımcısının, öncelerden Hz. Bahauallah'la dostluğu vardı. Fransa konsolos yardımcısı, gizlice Hz. Bahauallah huzuruna gelince memurların anlamadığı bir tarzda yarım saatlik bir görüşme yaptı ve kendi niyetini şöyle beyan etti: Siz (Bahauallah) İslam uyruğundan çıkmış olduğunuzu ve Fransız uyruğunu kabul ettiğinizi ilan ederseniz, o durumda biz sizin arkanızda durarak desteğimizle sizi daha güçlü yaparız"

Yazıdan çıkan sonuçlar :

1- Sayın Bahauallah, Fransa konsolos yardımcısıyla önceden dostluk geçmişi varmış; bu dostluk nasıl ve ne zamandan beri varmış?

2- Fransız devlet temsilcisi, gizlice ve diğer memurların fark etmeyeceği bir şekilde Bahauallah'la görüşme yapmıştır.

3- Fransa konsolos yardımcısı, özel görüşmede Bahauallah'tan İslâm dininden çıkmış olduğu ve Fransa uyruğuna girmiş olduğunu ilan etmesini talep etmiştir

4- Bahauallah'ın İslâm dininden çıkmış olduğunu beyan etmesi ve Fransa uyruğunu kabul etmesi halinde Fransa devletinin Bahauallah'ı himaye edeceği ve onun daha da güçlenmesini sağlayacakları vaadinde bulunmuşlardır.

Fransa konsolos yardımcısının Bahauallah'a: "İslâm dininden çıkmış olduğunuzu ilan ediniz" sözünden maksadının ne olduğunu bilmiyoruz ama dikkatinizi birkaç konuya çekmek isteriz:

A-) Bahauallah'ın konuşma, günlük yaşam ve davranışlarını izleyen Fransızlar'ın (o çevrede tanındıkları gibi), Bahauallah'ı Müslüman zannetmiş olmaları;

B-) Oysa bizler biliyoruz ki Bahauallah, “Bedeřt olayında” orada hazır bulunan Babîler ve onların başında bulunan Bahauallah, İslâm dininin nesh olduğunu ilan ederek yeni şeriat ilan etmişlerdi. Doğal olarak Bahauallah artık Müslüman değildi.

Belki de Fransa devletinin, “İslâm dininden çıkma” cümlesinden asıl amaçlarının, Bahauallah’ın İran uyruğunu terk etmesi olgusu da olabilir. Büyük bir olasılıkla kendi propagandalarını yapmak amacındadırlar. Her ne kadar Bahauallah, bu durumu reddetmiş olsa da onun düşünce ve davranışlarının, tüm sömürgeci ülkeleri kendi tarafına çektiği de açık bir gerçek olarak göze çarpmakta. Fransızlar bu çekici cazibeyi yalnız Bahauallah’da değil evladı Abdalbaha’da bile fark etmişlerdi!

Bu konuda, Abdalbaha, ünlü Bahai Abulfazl Gulpaygani’nin yazısında (levhada) şöyle diyor:

“Tahran’dan birkaç mektup geldi. Fransa büyükelçiliği yetkilileri, bazı Bahai tebliğcilerinin, Afrika’ya Tunus ve Cezayir’e gitmeleri konusunda ısrar ediyorlardı. Fransa devleti yetkilileri, Bahailerin Afrika ve Cezayir’de yapacağı tebligat için sonsuz derecede yardımcı olacakları hususunda söz vermişler.” (Kaynak: “Maide-î Asumani” kitabı c.9-s.43. Bu kitabın yazarı İşrak Haveri, kitabında Bahauallah, Abdalbaha ve Şevki Efendi’nin bazı yazılarını (onların değimi ile Levihlerini) bir araya getirmiştir.)

HAYRET, ne kadar şaşılacak bir şey!?! Fransızlar, sömürgeleri altında olan toprakların dini ve manevi durumu ile ne kadar da ilgililermiş (!?) ve bu yüzden Bahaî tebliğcilerin o ülkelere gitmesi için ısrar ediyorlarmış! Peki neden Fransa Devleti Bahaileri Paris’e tebliğ için davet etmedi!?

Şu cümlelere dikkat ediniz:

“Fransız’lar, Bahailer’in Afrika’da yapacakları tebligatta sonsuz derecede yardımcı olacaklar” bu sözler ne anlam taşımaktadır?! Akıl eden fikir sahipleri, Fransız’ların bu tebliğ isteklerinin arkasında neyi amaçladıklarını ve ne gibi planları olduklarını daha iyi bilirler.

CASUSLUK SUÇUNUN İSPATI:

Hatırlarsanız yazımızın yukarısında, Abdalbaha’nın daha önce bir duasında Osmanlı devleti için uzun ömür ve beka dileğinde bulunmuş olduğunu Bahaî yazılı

kaynaklarıyla vermiştik. Bahailerin tüm bu tutumlarına rağmen, Filistin’de meydana gelen olayların ardından, Abdülbaha’nın yazmış olduğu yazılara (onların değimi ile levhalara) dikkat ettiğimiz zaman onun Osmanlı’lar için yapmış olduğu duaların tamamen gerçek dışı ve yalan olduğu ortaya çıkmış olur!

Zira sonraki zaman diliminde Filistin toprakları İngilizler tarafından işgal olduktan sonra ki bu yeni dönemde, Bahaîlerin duaları da dilekleri de değişti. Bahai kitaplarındaki yazılara bakalım:

“ANCAK, ARZ-I AKDES, BU MÜTHİŞ MÜCADELENİN SONUCUNDA TÜRK HÜKÜMETİNİN NÜFUZU VE HAKİMİYETİ MAHVOLDUKTAN SONRA VE EMRİN KALBİ VE MERKEZİ, KURUCUSU VE HALEFİ ÜZERİNDE BOĞUCU VE KÜÇÜK DÜŞÜRÜCÜ BASKILAR İCRA EDEN YABANCI (TÜRKLER) İDARENİN ELİNDEN TEMELLİ OLARAK ÇIKMIŞ OLMAKLA BERABER,...” (Kaynak: “Bahai Dininin Birinci Yüzyılı” S.193) Bahailere ait bu yazılı kaynağın, Türkiye’deki baskısından bu konu çıkarılmıştır. Bahailer orijinal nüshası Farsça olan bu kitabı Türkçeye tercüme ederlerken Abdülbaha’nın Türk Devletiyle ilgili yazılarını tahrif ederek saklamışlardır. Bu yüzden Türkçe tercümede: **“TÜRK HÜKÜMETİNİN NÜFUZU VE HAKİMİYETİ MAHVOLDUKTAN SONRA”** CÜMLESİ YOKTUR!!.

Eğer Abdülbaha, uzun seneler Osmanlı devletinin katı kurallarına maruz kalmış ise neden o zaman Osmanlı’ların uzun yıllar (bekası) yönetimde kalması için bu kadar dua ediyormuş?

Neden Allah’tan Osmanlı’ların daha da güçlenmesini istiyormuş? Neden: *“onların himaye gölgesi ahbabların başı üzerinde genişlemiştir”* ifadesinde bulunmuştur? Eğer Abdülbaha’ya göre Osmanlı Devleti İlahi ve Muhammedi hilafetse o zaman neden onun torunu Şevki Efendi o devletin yenilgisinden bu kadar sevinç duymuştur? Bu düşmanca söylemler de nedendir? Şevki Efendi’nin sözlerinin devamına dikkat edelim:

“OSMANLI BAŞKUMANDANI CEMAL PAŞA, EVVELCE DE HZ. ABDÜLBAHA’YA BÜYÜK EZİYETLER ETMİŞ VE HATTA O’NU ÇARMIHA GERMEK VE HZ. BAHAULLAH’IN TÜRBESİNİ YERLE BİR ETMEK NİYETİNDE OLDUĞUNU BELİRTMİŞTİ.” (Kitap: “Bahai Dini Birinci Yüzyılı, S:194).

Yukarıdaki anlattığımız gibi Abdalbaha, ömrünün sonuna kadar Filistin topraklarında Camilerde Müslümanların cemaat namazlarında hazır olarak bulundu ve hatta kendisini cemaat imamı olarak tanıttırmıştı!

Abdalbaha, Osmanlılar zamanında Bahai'lerin onun için izafe etmiş oldukları makam ve yetkileri kesinlikle belli etmemekteydi. Bahailer, bu dönemde Osmanlı hakimiyeti ve topraklarında Bahailik diye yeni bir inanç ve şariat olarak asla gündeme getirilmemiştir ve Bahailik asla ayrı bir din olarak tanıtılmamıştır ve doğal olarak da kimse tarafından tanınmamaktaydı. Bu nedenlerle Cemal Paşa, Bahailik adında bir itikat ve inançtan bahsetmemiştir. Bu nedenlerle Osmanlı döneminde Cemal Paşa'nın Abdalbaha'ya iyi gözle bakmamasının sebebi, özellikle İngilizler ve diğer yabancılarla olağan dışı irtibatlarının bulunması ve casusluk yapma olasılıklarının güçlü olmasıydı.

ENDİŞELİ İNGİLİZLERİN ÇABA VE UĞRAŞLARI:

Osmanlı ordusu başkumandanı Cemal Paşa'nın, Abdalbaha'nın Filistin işgali sırasında İngilizler için casusluk ve yardım yaptığını öğrenmesinin akabinde İngilizler onun canını kurtarmak için telaş içerisinde harekete geçiyorlar. Bu konuda Şevki Efendi, şöyle yazmıştır:

“HZ. ABDÜLBAHA’NIN HAYATINI TEHDİT EDEN MÜTHİŞ TEHLİKEYİ HABER ALIR ALMAZ İNGİLİZ MÜMİNLERİN, O’NUN GÜVENLİĞİNİ SAĞLAMAK İÇİN DERHAL ENERJİK ÖNLEMLERE BAŞ VURMALARI; BAĞIMSIZ OLARAK ALINAN TEDBİRLERLE LORD CURZON’A VE İNGİLİZ KABİNESİNİN DİĞER ÜYELERİNE HAYFA’DAKİ KRİTİK DURUMUN DUYURULMASI; LORD LAMINGTON’UN DERHAL GİRİŞİMDE BULUNARAK, “ABDÜLBAHA’NIN MAKAMININ ÖNEMİNİ BELİRTMEK İÇİN” DIŞ İŞLERİ BAKANLIĞINA YAZI YAZMASI”...

Görüldüğü gibi Şevki Efendi'nin elinden çıkmış olan bu tarihi senette Şevki Efendi, farkında olmadığı gerçekleri ifşa etmiştir:

1- İngiltere, kendileri için çalışan Bahailerin başı Abdalbaha'nın Osmanlılar tarafından fark edilmiş olduğundan yakalanma olasılığı ile canının tehlikede olduğundan haberdar olurlar.

2- Bu haberin ardından İngilizler'de Abdalbaha için çok büyük bir telaş başlar.

3- İngiltere İmparatorluğu'nun devlet kabinesi ve başbakanı bizzat Hayfa'daki durumu ve Abdalbaha'yı tehdit eden durumu şahsen takip ediyorlar.

4- Lord Lamington, Filistin'den acil bir telgraf göndererek durumu anlattıktan sonra İngiltere dışişleri bakanlığı ve diğer yetkililerine Abdalbaha'nın korunmasının ne denli önemli olduğunu vurgulayarak hatırlatıyor.

Gerçekten Filistin işgali veya Hayfa gibi önemli bir şehrin işgali sırasında Abdalbaha'nın sağlığı neden İngilizler için öncelikli bir öneme sahipmiş? Sömürgeci bir ülke neden Abdalbaha için bu kadar hassas ve endişelenmiş?!

“DIŞİŞLERİ BAKANI LORD BALFOUR'UN HEMEN BU YAZIYI ALDIĞI GÜN GENERAL ALLENBY'Yİ ÇAĞIRARAK, “ABDÜLBAHA, AİLESİ VE DOSTLARI HAKKINDA HER TÜRLÜ KORUMA VE YARDIM ÖNLEMİ ALINMASI” DİREKTİFİNİ VERMEK HUSUSUNDA ACELE ETMESİ;” (Kaynak kitap: “Bahai Dini Birinci Yüzyılı, S:195).

Bu değerlendirmeler ve telaşın ardından General Allenby, Hayfa'nın işgalinden sonra merakta olan İngiltere'deki yetkililer için Londra'ya bir telgraf göndererek Abdalbaha'nın sağlık durumunun iyi olduğunu bildiriyor:

“DAHA SONRA, HAYFA'NIN ELE GEÇİRİLMESİNİ MÜTEAKİP GENERALİN LONDRA'YA TELGRAF ÇEKEREK YETKİLİ MAKAMLARDAN, “ABDÜLBAHA'NIN GÜVENDE OLDUĞUNU DÜNYAYA İLÂN ETMELERİNİ İSTEMESİ” (Kaynak kitap: “Bahai Dini Birinci Yüzyılı, S:195).

Yukarıdaki olayları tekrar gözden geçirerek bakalım:

1- İşgalci İngiltere, Filistin'i Osmanlılardan kopartmak ve işgal için savaş başlatıyor.

2- Hayfa şehri, İngiliz ordusu tarafından kuşatılıyor.

3- Tam bu sırada Osmanlı ordusu baş kumandanı Cemal Paşa, Abdalbaha ve İngilizler arasındaki irtibatlarının açığa çıkması ile Abdalbaha'yı yakalatıp cezalandırmak teşebbüsünde bulunuyor.

4- İngiltere Devleti, Abdalbaha ve Bahailerin bu durumu karşısında korku ve telaşa kapılıyorlar. Konuya verdikleri önemle orantılı olarak, İngiltere Devleti Kabinesi ve Dışişleri yetkilileri Filistin'deki ordu komutanına bir telgraf göndererek Abdalbaha'nın güvenliğinin sağlanarak korunması için gereken tedbirlerin alınması için dikkat çekerek konunun kendileri için önemini belirtiyorlar.

GEÇMİŞ TARİHİ OLAYLAR İLE MUKAYESE:

Bu olayları incelerken Abdulbaha'nın babası yani Bahau'llah'ın Nasiriddin Şah'a karşı düzenlenen suikast olayında birinci zanlı olması ve Çarlık Rus Elçisinin İran Sadrazmına dediği şu cümleyi hatırlıyoruz:

“Bahau'llah, Rus devletinin emanetidir!”

İngilizler'in Filistin'i işgali macerasında da İngiliz Generali Allenby, Abdulbaha, ailesi ve yardımcılarını korumak için hükümet tarafından görevlendirilir. Bu konu; Bahai kaynaklarında aşağıdaki gibi kayda geçilmiştir:

“aynı Generalin Hayfa harekâtının başındaki Komutana, Hz.Abdülbaha'nın güvenliğini sağlaması emrini vermesi ve böylece (İngiliz İstihbarat Servisinin aldığı haberlere göre) Osmanlı ordusunun Hayfa'yı boşaltma ve kuzeye doğru çekilme zorunda kalması halinde Hz. Abdülbaha'yı ve ailesini Kermel Dağında çarmıha germe niyetini açıklamış olan Osmanlı Başkomutanı zalim Cemal Paşa bu niyetini bozması”

(Kaynak kitap: “Bahai Dini Birinci Yüzyılı, S.195)

Bu senedin orjinal nüshasının tercümesinde Cemal Paşa adı geçmiştir; fakat Türkçe tercümesinde Cemal Paşa adı maksatlı olarak çıkarılmıştır.

MASKELERİN DÜŞMESİ:

Bundan önceki sayfalarda Abdulbaha'nın Osmanlı İmparatorluğunun bekası ve daha da güçlenmesi için dualarını ve bu duaların tamamen yalan ve göstermelik olduğunu söylemiştik. Bu sözümüze bir kanıt olarak Şevki Efendi'nin şu yazılarına bakalım:

“İNGİLİZ KUVVETLERİNİN FİLİSTİN'E GİRMESİ İLE ... ALTMİŞ YILDAN BERİ EMRİN KURUCULARININ VE MİSAKIN MERKEZİNİN HAYATLARINI TEHDİT EDEN TEHLİKE SAVAŞIN SONUCUNDA TAMAMEN ORTADAN KALKTI. (Kaynak kitap: “Bahai Dini Birinci Yüzyılı” sayfa,195).

İNGİLİZ'E “VEFALI HİZMETÇİLERİN” SEVİNCİ:

Başta da dediğimiz gibi Bahailik, Filistin halkı arasında bir din olarak tanınmıyordu. Hatta Filistin'in işgalinden sonra bile ayrı bir din olarak tanınmıyorlardı. Bu yüzden Şevki Efendi'nin işaret etmiş olduğu Bahailerin **“misak**

merkezini tehdit eden” tehlikelerin de Bahailer’in yeni bir din olarak ortaya çıkmalarından kaynaklanmadığı aşikârdır. Bahailerin tehdit olarak algılamakta oldukları süregelen korkularını açıkladıkları halde, korkularının nedenini açıklamamaktadırlar. Oysa bu korkunun gerçek sebebi ise Bahailerin bölgenin eski hakimi Osmanlı Devleti aleyhine ve İngilizler lehine yapmakta oldukları **“casusluk faaliyetleri”** nedeniyledir. Bu casusluk faaliyetleri nedeniyle Bahailerin hayatlarını tehdit eden tehlike, İngilizlerin savaşı kazanması ile tamamen ortadan kalkmış olduğu için Bahailer, Filistin’in işgalini çok hoş ve sevinçli bir olay olarak karşıladılar:

“BÖYECE MERHAMETLİ VE YARDIM SEVER İNGİLİZ DEVLETİ KENDİ SİYASİ VE ASKERİ PERSONELİ YARDIMIYLA BU DEĞERLİ VE VEFALI HİZMETÇİNİN KORUNMASI İÇİN TÜM ÇABALARINI GÖSTERDİ VE ABDULBAHA VE AİLESİNİN CANINI KURTARDI.” (Kaynak: “Bahai Dini Birinci Yüzyılı” s,195)

SÖMÜRGEÇİNİN GİZLİ VE SİNSİ SİLAHI:

“GEÇMİŞİN KÖTÜ İDARESİNİN YERİNE GEÇEN YENİ VE LİBERAL BİR REJİM ALTINDA BUNDAN BÖYLE İLK DEFA ÖZGÜRLÜĞÜN KEYFİNİ TADACAK VE BU ÖZGÜRLÜK İLERİDE DAHA GENİŞLEYEREK EMRİN KURUMLARININ DAHA İYİ TANINMASINA YOL AÇACAKTI” (Kaynak: “Bahai Dini Birinci Yüzyılı” s,195)

Bir tarafta “Üzerinde Güneş Batmayan İmparatorluk” diye anılan ve Sömürgecilikte dünyada emsali bulunmayan bilgi, beceri, tecrübeye, doğal olarak da “Sömürgeler Bakanlığına” sahip ve sömürgecilik temel ve ekseninde şekillenmiş bir devlet siyasetine sahip İngiltere; diğer tarafta savaşımlardan yorgun, borçlardan bunalmış, dünyadaki gelişmeleri takip edemediği için köhne bir yapıda kalarak eskimiş, çıkış için arayışlarda olan ve “hasta adam” olarak anılan bir Osmanlı Devleti, diğer yanda ise içerisinden çıkmış olduğu dinin nesh olduğunu iddia ederek yeni bir din olduğu iddiasında ve dünyaya inancını yayarak güç kazanma peşindeki ihtiraslı insanlar topluluğu.

Sonrasında ise netice oldukça basit ve sıradandır. Yayılma peşindeki bu yeni din, deneyimli ve uzman sömürgecilerin elinde bir silaha dönüşmeye başlamıştır artık.

İçinden geldikleri, inkâr ettikleri İslâm dinine içten saldıracak, inanç kodlarını değiştirecek bir virus program halinde yayılması ile bu dine inananları, sömürgecilerin amaçlarına uygun bir kıvama sokacaktı.

Bu durumda Bahailerin Sömürgeciler olarak işe alınarak takdis edilmeleri ve ilk görevlerini (Filistin işgaline yardım) başardıkları ve ayrıca geleceğe yönelik olarak da teşvik edilmeleri için ödüllendirilmeleri gerekmektedir. İngiliz ve Bahai ilişkileri gelişmekte gecikmedi. Bu durumu bir de Bahailerin kendi kaynaklarından izleyelim:

“Hz.Abdülbaha’nın oynadığı rolü takdir etmekte gecikmediler. Hayfa’da Britanya Valisinin konutunda O’nun için yapılan ve çeşitli topluluklardan önemli kişilerin katıldığı bir törende O’na şövalyelik verilmesi; ziyaretine gelen General ve Lady Allenby’yi Behci’de öğle yemeğine misafir etmesi...” (Kaynak: “Bahai Dini Birinci Yüzyılı” s,195).

Hatırlamak için geçmişe bir yolculuk yaparsak: Başlangıçta Abdülbaha, Osmanlı Devletinin korunması ve daimi olması için görünürde dualar ediyordu; diğer tarafta ise Osmanlı Devleti Bahailerin Osmanlı aleyhine, İngiltere hesabına casusluğundan şüpheleniyor ve daha sonrasında ise casusluk suçundan cezalandırmak istiyordu. Diğer tarafta ise sömürgecilik esasında devletleşmiş olan İngiltere İmparatorluğu, telaş ve korku ile Bahailerin önderi Abdülbaha’nın canını kurtarmak için bütün imkan ve gücüyle harekete geçiyor ve bütün bu olaylar ve gelişmelerden sonra İngiltere Devleti, işgal ettiği topraklarda, yabancı bir kimseye yapmış olduğu “üstün hizmetlerin” şerefine şövalye nişanı ve “Sir” unvanı veriyor.

Hatırlarsak, Osmanlı yetkililerinin, Abdülbaha’ya karşı ilk başından beri olumsuz yönde güvensizlikleri ve şüpheleri, vardı. Aslında görüldüğü gibi bulmacanın parçaları yavaş yavaş tamamlanmaya ve büyük resim ortaya çıkmaya başladı. Büyük resim ortaya çıkarken, sömürgeci İngilizlerin Bahailerin İngiliz Ordusuna yapmış olduğu askeri “üstün hizmetlerine” karşılık Abdülbaha’ya “Sir” unvanı ve “Şövalye Nişanı” verilmesi sahnesinin karanlık ve görünmeyen yüzünde çok alçakça, uğursuz tavır ve davranışlar ile ihanetlerin sonucu olduğu ortaya çıkar.

ŞÖVALYE MADALYASI KİMLERE VERİLİR?!

KNIGHTHOOD NİŞANI veya (ŞÖVALYE NİŞANI) Birleşik Krallık yani İngiltere Devleti adına ve yararına büyük hizmetler gerçekleştirmiş İngiliz veya yabancılara verilen nişan (madalya). Bu konuda akademik yayınları taradığımızda, görüyoruz ki İngiltere’de devleti temsil eden krallık hanedanı tarafından devlet tavsiyesine göre askeri (çok sonraları ise sosyal alanlarda da büyük hizmetler yapan insanlara) verilir. Bu nişanı (Knight-şövalye- madalyası) alan erkeğe, “Sir” unvanı ve eğer kadın ise “Dame” (deym) unvanı verilir (Bazı asalet ünvanları hak edilir veya özel durumlarda verilir. Örneğin ömür boyu lordluk ünvanı hükümdar tarafından olağanüstü bir başarı göstermiş kişilere verilir. Bu ünvanı alanlar çocuklarına veya mirasçılarına aktaramaz. Sadece verildiği kişi yaşadığı sürece bu ünvanı taşır. Sir ünvanı İngiltere’de Kraliçe tarafından doğrudan verilen iki ünvandan biriydi. İngiltere’de “Sir” olabilmek için, savaşlarda üstün hizmet göstermek gerekirdi. Günümüzde ise sanatta, iş hayatında, futbolda ve buna benzer göz önündeki alanlarda başarı gösteren ve halkın gözünde popüler olan kimselere de verilmeye başlandı).

Birinci dünya savaşı koşullarında ve özellikle Filistin’deki savaşın Bahailerin de yardımları ile Hayfa şehrinin İngiliz ordusu tarafından kuşatılarak işgal edilmesi, doğrudan bağlantılıdır. Netice olarak, Abdulbaha’nın yönetimindeki Bahailerin, Filistin’in İngilizler tarafından işgalindeki rolleri göz önüne alındığında; bu madalyanın verilmesinin esas temel sebebinin, tamamen İngilizlerin öncelikle askeri ve siyasi başarılarının bir neticesi olduğu herkesçe malûm ve açık bir gerçektir.

Abdulbaha, İngiliz askeri komutanlığından **Knighthood** madalyasını alırken

SÖMÜRGEÇİDEN İŞBİRLİKÇİSİNE DUA!:

Britanya İmparatorluğu'nun Filistin işgali sonrası gelişen olaylar, yukarıda da açıkladığımız gibi baba Bahauallah ile oğlu Abdulbaha'nın gerçek yüzlerini ortaya çıkarmıştı. Abdulbaha, Filistin işgali sonrasında ilk mektubunu 16 Ekim 1918 tarihinde Aekka şehrinden İran Bahailerine gönderiyor. Bu mektubunda Abdulbaha, şöyle iddiada bulunur:

“Allah’a hamd ve şükür olsun ki bu günlerde ilahi fazl yüzünden karanlık bulutlar dağılarak refah ve rahatlık nuru bu bölgeyi aydınlatmıştır; zalimlerin ve cebbarların hükümlerliği gitti ve adil hükümet gerçekleşti” (Kaynak: “Mekatip” Cilt:3, sayfa:345).

Abdulbaha, geçmişte Osmanlılar için yapmış olduğu göstermelik dua ve davranışlarına rağmen Osmanlılar için: “zalim hükümet ve cebbarların iktidarı” diye değerlendirme yaparken; İngilizlerin Filistin topraklarındaki işgal amaçlı savaştan

galibiyet ile çıkmasını da tanrısal bir vergi olarak övüyor! Abdulbaha aynı mektupta şöyle devam ediyor:

“Birinci dünya savaşında insanlar birçok zararlara uğradılar, yalnız Bahailer, Bahauallah’ın öğretilerine uydukları için hiçbir zarar görmediler” ilginç olan şudur ki Abdulbaha, bu konuyu Bahauallah’ın mucizelerinden sayarak şöyle diyor:

هذه معجزه عظمی لا ینکرها الا کل معتد اثیم

Tercüme: *“Bu büyük bir mucizedir ki suç işleyenlerden başka kimse onu inkâr edemez.”* Abdulbaha, suçlu insanların inkâr ettiği ve babasının büyük mucizesi olan bu olayı kendi mektubunda övgü ile anlatıyor:

“Mübarek Elvahda yüce İngiltere Devletinin adalet severliği ve iyi siyaseti defalarca vurgulanmıştır. Yalnız bu adalet, bugünlerde açığa çıktı ve gerçekten bu bölgenin halkı ağır zararlardan sonra rahatlık ve feraha kavuşmuş oldu (Kaynak: *“Mekatip”* Kitabı Cilt:3, sayfa:346).

Bahailerin bu açıklamaları, bizleri şaşırtmadı. Zira Bahailerin, Filistin topraklarının İngilizler tarafından işgalini, rahatlık ve feraha kavuşmak olarak değerlendirmeleri ile günümüzde de İsrail’in zulümleri karşısında ki görüş ve düşüncelerini aynen muhafaza etmekte.

Bahailer, Hz. Bahauallah öğretilerini uyguladıkları için savaştan hiçbir zarar görmediler!

Öğreniyoruz ki: O mucize yapan öğretilerden biri şudur ki sayın Bahauallah, yüce İngiliz devletinin adalet perverliği ve iyi niyetli siyasetini mübarek levhada defalarca hatırlatmıştır! Böylelikle Bahauallah’ın tahmini Filistin’in işgali ile gerçekleşti ve hasar görmüş Filistin halkı rahatlığa kavuşmuş oldular!!

Siz bundan daha büyük mucize görmüş müsünüz? Ne var ki şu an yüce devletin adaletçi siyasetinden yüz yıl geçtikten sonra biz Filistin halkının rahatlığı ve refahını görmekteyiz!!

Abdulbaha, başka bir mektupta da, Aralık 1918’de iftiharla İngiltere İmparatorluğu için şöyle dua ediyor:

الهم ان سرادق العدل قد ضربت اطنابها على هذه الارض المقدسه فى مشارقها و مغاربها و نشكرک و نحمدک على خلول هذه السلطه العادله و الدوله القاهره الباذله القوه فى راحه الرعيه و سلامه البريه الهم ايد الا مجراطور الاعظم جوج الخامس اهل انكلترا بتوفيقاتک الرحمانيه واد م ظلها الظليل على هذاالقليم الجليل بعونک و صوتک و حمايتک انک انت المقتدر المتعالى العزيز الکریم...ع.ع = (عبدالبيها)

3:347 مکاتيب

Tercümesi:

“Ey tanrım Adalet çadırı bu topraklarda (Filistin) batısından doğusuna kadar kuruldu. Tanrım! Sana bu adil ve muzaffer devletin iktidarı için şükranlarımı sunarım. Bu devlet bütün gücü ve gayesini halkın selameti yolunda tüketmiştir; sana şükranlarımı sunar ve sana hamd ediyorum.

Tanrım! Büyük ve Yüce İngiltere İmparatoru Beşinci Georg’u kendi Rahmani desteklerinle teyit et ve onun yüce gölgesini bu topraklar üzerinde daim eyle! Tanrım bu nimetlerin tümünü kendi gücünle sağlayıcı ol. Şüphesiz sen kadir, yüce ve bağışlayıcısın” (Kaynak: “Mekatip” kitabı, Cilt, 3; Sayfa:347)

Gördüğümüz gibi bu baba Bahauallah ile oğlu Abdalbaha’dan ne büyük mucizeler çıkmıştır!?

İngilizlerin sinsi gölgesi siyonist ve korsan İsrail devletinin sancağı şeklinde Filistin toprakları üzerinde görülmektedir. Daha öncesini hatırlarsak, Abdalbaha, Osmanlı İmparatorluğu’nun ebedi yüceliği için Tanrıya yalvarırcasına dua etmekteydi ve daha öncesinde de aynı dua ve isteği Bahauallah’ın dilinden Çarlık Rusya devleti için de nakletmiştik. Bahauallah’da o duaları ihlas ile söylemişti.

YAŞLI KURTUN TAZİYESİ:

Şurası da bir gerçektir ki büyük İngiliz İmparatorluğu, kendi dost ve yardımcılarına karşı kadirşinas ve vefalı bir devlettir. Bu özelliğini Abdalbaha’nın ölümünde de tanık olduk. Abbas Efendi öldüğü zaman:

İngiliz Sömürgeler Bakanı Mr. Winston Churchill derhal Filistin Yüksek Komiseri Sir Herbert Samuel'e⁽¹⁾ telgraf çekerek:

“Majestelerinin Hükûmeti adına Bahai toplumuna, acılarına katılma ve taziyetlerinin bildirilmesi” için direktif verdi. (Kaynak: Bahai Dini Birinci Yüzyılı, Sayfa: 199 vd.) Ayrıca Mısır yüksek komiseri ve Viscount Allenby, kendi acılarını ve başsağlığı mesajlarını verdiler:

Mısır Yüksek Komiseri Viscount Allenby, Filistin Yüksek Komiserine gönderdiği telgrafla:

“Merhum Sir Abdülbaha Abbas Efendinin akrabalarına ve Bahai toplumuna, muhterem liderlerinin kaybindan duydukları acıya içten katıldığı için” iletilmesini istedi. (Kaynak: “Bahai Dini Birinci Yüzyılı” s,199).

Tarih tefsircileri, İngiliz generalleri ve Sir'lerinin duygusal, samimi mesajlarını görünce kendileri için bu denli önemli bir kimsenin kaybının, bu sömürgeci devlet için ne kadar üzücü olduğunu daha iyi değerlendirebilecekler. Üstelik Sir Herbert Samuel, Sir Abbas Efendi'nin cenaze törenine de iştirak ediyor.

¹ *(1) Sir Viscount Herbert Luis Samuel kimdir?

Bir İngiliz siyasetçisidir, 1870 de bir eşraf ailesinde doğdu. 1902'de İngiliz Parlamentosuna girdi. O, Filistin'de İngiliz Devletinin ilk temsilcisi olarak atanmıştır. Samuel Herbet, İngiltere kabinesinde yer almış, ilk Yahudi asıllı bakandır. İngiltere başbakanı Chörcill, onun için Şah Samuel lakabını verdi!

Herbert samuel 1924'de Ortadoğuda İngiltere'nin çıkarlarını koruyacak bir Yahudi devletinin kurulması önerisini ortaya attı ve bunun ardından da 1925'de Filistin'in geleceği için aynı öneriyi resmi olarak Britanya Bakanlar Kurulu'na vererek, Osmanlı Yönetiminde bulunan Filistin'de bir Yahudi ülkesinin kurularak İngiltere himayesi altında idare edilen bir ülke haline getirilmesini önerdi. Filistin Bölgesini İngilizlerin işgali ile Yahudiler Filistin'den kolayca araziler satın almaya başladılar. Böylece Yahudi kentler (küçük şehirler) çoğalarak Yahudilerin göçünün artmasına öncülük etti. Birinci Dünya Savaşı sona erdikten sonra müttefik ülkeleri Filistin topraklarının hakimiyetini İngiltere'ye verdiler. Sir Herbert Samuel'de Siyonist ilkeleri benimseyen yapısı nedeniyle İngiltere'nin Filistin'deki ilk büyük komiser makamına atandı (1962 senesinde öldü).

Burada siz muhterem okuyucularımıza Abbas Efendi'nin cenaze merasiminin, bir önceki bölümdeki yazılarımızda Bab'ın idamı sahnesinde de Çarlık Rus Devleti Konsolosunun hazır bulunarak, yürekten üzülen ağlamasını hatırlattı mı?

Elbette ki birçok saf Bahai, kendi dini önderlerinin sözleri yüzünden bütün bu olayların ilahi ve semavi olduğuna inanırlar. Fakat akıl sahibi ve zekalı, analitik değerlendirme yapabilen her tarihçi, bu olayları incelerken birçok acı gerçekler ile karşılaşacaktır.

Çarlık Rus devletinin Bolşevik Sovyet devrimi ile sone ermesinden sonra Bahailik bu kez kendisine yeni bir emperyalist destekçi bulmakta gecikmedi. Bahailer, bu kez sömürgeci İngiltere İmparatorluğu tarafından kendi hedefleri yolunda kullanıldı. Bu kullanma ve müşterek çalışma, özellikle İngilizlerin Osmanlı Devleti'ne saldırması sırasında Filistin bölgesinin işgali ve İsrail Devletinin kuruluşu öncesinde gerçekleşmiştir. İngilizlerin, Osmanlı Devleti'ne karşı Ortadođu'da başlattıkları istila hareketleri sırasında (1. Dünya Savaşı sırasında) Bahailerin İngiliz ordusuna etkin yardımları olmuştur. Bahailerin bu yardımlarına karşılık İngilizler, Bahailerin o dönemdeki yöneticileri Abdulbaha'ya) Filistin işgalinde Osmanlı Devleti'ne ihanetleri ve İngiliz kuvvetlerine yardımlarına karşılık "KNIGHTHOOD" yani "İngiliz Devleti Şövalyelik Onuru" madalyasını verdiler ve kendilerine sadakatlerinden dolayı da "SİR" makamı ile de taltif ederek ödüllendirdiler.